

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

LXXXVII. Ionas mirus Dei præco.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

NARRATIO LXXXVII.
 IONAS MIRUS DEI
 PRÆCO.

Ex libro ejus Prophetiæ.

Anno Mundi 3216. ante Christum 837.

A Vindice DEI manu ne contumax fugias; asy-
 lum enim tibi nullum invenies, nisi fortè in
 ipsa poena libertatem statuas. Circa vice-
 mum Amassiæ regnantis annum, vaticinijs claruit
jonas, filius *Amathi*, natione Hebræus, ex oppido *Ge-
 tha*, ditionis Zabulonix, cujus expeditionem in *U-
 bhem Ninum* seu *Ninven* referemus. Quo tempore
Sardanapalus libidinum omnium mancipium, Impe-
 rij Assyrij sedem in urbe Ninive habebat, datum è
 cœlo negotium est Jonæ Prophetæ, ut iret, & *Ni-
 nivitis* ad ultima flagitiorum prolapsis, excidium de-
 nuntiaret. Jonas veritus, ne scelerum poenitendo
 vibratum fulmen extorqueret Deo, ipseque varius
 territator in ludibrium & poenas traheretur, alio
 quovis potius, quàm *Ninven* abiturus, defertur *Joppæ*,
 Mediterranei maris portum in Palæstina: conscen-
 sâque navi, *Tharsum* versus, urbem Ciliciæ nobilem,
 vela facit. Sequitur ultor à tergo DEUS; venti &
 procellæ in hominis pertinaciam pugnant, jamque
 nubes undique obductæ tenebris, diem involvere,
 cœlum omne turbari, mare furere, naves decuma-
 nis fluctibus concuti; ea maximè, quâ Jonas vehe-
 bat, proximum interitum minari. Discurrunt naves ad

officia trepidantes, vela subducunt tempesta-
 & quidquid navigio videbatur onerosum, jactant
 undas. Jonam malè sibi conscium interni magis
 tumultus, quàm clamores nautarum, & procella-
 rum fragores circumsonant; dùmque quærit in ima
 navi latebras, mœrore pariter ac sopore opprimi-
 tur. Interea tempestas mandata fatorum peragit;
 mittuntur sortes à nautis, inquiritur victima, irato
 Neptuno in fluctus præcipitanda; nomen Ionæ ex
 urna educitur. Confitentem reum, cùm nauæ
 nequicquam tentâssent in terra exponere, vi tem-
 pestatis magis magisque inhorrescente, eijciunt in
 undas, ceu piaculum & placamen iræ cœlestis. Res
 mira! Aquæ, veluti lenitæ essent lustrali hostia, su-
 bitò detumescere, ponere fluctus, cœlum & mare
 tranquillari, nautis ad repentinam mutationem at-
 tonitis, & Vero Numini vota ac sacrificia facienti-
 bus, cujus potentia unius ob noxam hominis desæ-
 viens, ministros vindictæ, ad nutum haberet ele-
 menta.

Sunt qui tradant, cùm Ionas à Nautis, qui homi-
 nis vitæ, parsum volebant, demitteretur collo te-
 nus in aquas, rursusque in navim reciperetur, toties
 conquevisse fluctus, quoties ille mergeretur; ite-
 rumque fremitu & furore efferbuisse, cùm sustolle-
 retur; ideò naviculatores divinæ voluntatis certio-
 res factos, noxium caput in pelagus excussisse.
 Quod ubi factum est; ecce tibi! prægrandis adest
 bellua marina, quasi satelles divinæ non minùs cle-
 mentiæ, quàm justitiæ, quæ Ionam excipiat, e-
 tamque deglutiat ut vindex, servet ut custos. Triduò,
 belluæ alvo, velut vivo carcere circumvectus est,

sepultus, antequam mortuus. Post illud temporis intervallum, Cetus remenso ad littora Ioppes itinere, hospitem suum multa precantem, voventemque revomuit incolumen, in terram. Qui jam è malis suis doctior, & iteratis DEI monitis obsequentior, iter in Assyriam arripuit, & ad urbem Niniven contendit, tridui itinere, seu viginti leucarum spatio, in longum porrectam; cujus tertiam ubi partem concionabundus, imminentis excidij præco perambulavit, minacis fama Oraculi ad ipsius *Sardanapali* regis aures defertur; qui, tametsi perditissimus esset luxu, territus tamen denuntiatione propinquitatis, deponit insignia regia, imperatoriam purpuram cum cilicino sacco mutat, pro diademate capiti cinerem inspergit. Regis exemplum sequuntur Proceres, populusque, scelerum poenas à semet ipsis exigentes. Audiuntur ubique flebiles commissorum detestationes, supplices dolentium preces, vindices corporum macerationes placando cœlesti Numini adhibentur; triduanâ inediâ, sitique, non sexus modò & ætas omnis, sed jumenta & pecora quoque affliguntur; eam afflictationem exceperunt quadraginta-diale jejunium, non nisi pane & aquâ, sub vesperam solvendum. Valuerunt tanta poenitentium studia ad immutandum decretum Numinis; vertitur in misericordiam vindicta, suppliciorum minis succedit condonatio criminum, agnitione culpæ deletur poena; Divini tribunalis sententiam mitigant suspiria, emolliunt lacrymæ, manumque ad feriendum extensam reprimunt arida jejunijs ora, conspersa pulvere capita, horrida cilicij membra.

Qua-

Quadraginta dies effluxerunt, quos ex Oraculo divino decretorios & fatales Ninivæ credebat Ionas. Egreditur itaque ex Urbe, cum incolis suis mox periturâ; conscendit altiorem collem circumfert oculos, spectaturus, si non excidium, ruinas certe aliquas Ninives. Dum sedet sub umbraculo, quod ipse sibi extemporaneum excitârat, dum prærolatur ignes cœlo voluturos, eruptura saxa, discursuram terram; neque tamen ullæ vel lapidum grandines, vel telluris hiatus, vel fulminum lactus sequuntur, ægrè habere cœpit, dolerèque comminationes suas in irritum cecidisse; maluisset perire nocentes, ne fides periret vaticinantis. DEUS medicinam facturum ægritudini, producit hederam folioso germinè virentem; hæc tuguriolo supernè aperto inserpit textili fronde, lætamque supra Vatis caput, umbram explicat. Videbatur sub frondoso tentorio suaviter quiescere Ionas, & languor omnis ac fastidium in magnam lætitiâ abiisse; cum unica bestiola eam jucunditatem turbavit. DEUS enim pari efficacia virtutis officium docet, sive pro Magistro belluam marinam, sive repentem humi vermiculum adhibeat. Umbra, quam dixi, hederacia vix una die, noctèque tectum præstiterat Vati, cum ad imperium DEI vermiculus prorepit, plantæ radicem erodit, simulque hederæ virorem, & Ionæ voluptatem extinguit. Succedit solis ardor, & per denudatam tegmine casulam, radios in inquilinum immittit, tanta vi, ut pertæsus vitæ, Dei que patientiæ, cuperet ipse umbra fieri, & cespite tegi, quem nihil jam ab inclementia cœli teget. Hic tum magisterium absoluturus, sua DEUS ipse voce quærit ex

perturbato : Satisne causæ subesse crederet indignationi suæ, super caduci folij fluxum exardescenti? cumque respondisset Ionas, meritò se irasci bestia, suas delicias depascenti. Tum DEUS: Et verò tu jacturam fluxæ herbulæ tam fers impotenter, quam neque plantasti, neque rigasti, neque culturâ ullâ affecisti; quæ vix nata, vivere & virere desijt; Ego radicitus evellam, evertamque Niniven, urbem longè populosissimam, & ad iram meam avertendam, voluntarijs supplicijs deditissimam; in qua licèt reorum magna sit multitudo; innocentes tamen nulliusque sceleris labe contaminata, plus quàm centies vicies mille numerantur animæ, quibus ob ætatis infirmitatem nullum lævi dextri-que, nullum recti pravique sit discrimen. Et tu nimirum causam habes excandescendi ob dejectionem umbratilis folij; ego fons & origo clementiæ, nullo sensu tangar everfionis & excidij tot millium mortalium? Hæc Deus Ionæ; qua permotione audientis, sacris litteris haud proditur; verosimillimum est, Vatem, ea rerum longissimè imparium comparatione in ruborem datum, conceptam indignationem in semetipsum vertisse, seque, judiciumque suum divino, obsequentiùs deinceps attempérâsse.

Avertit igitur Ninive, tunc quidem, impendentem calamitatem: quam tamen, ad ingenium ex inolita flagitiorum consuetudine reversa, non effugit. Annò quippe à minaci Ionæ præconio, decimò septimò, *Sardanapalus*, mortalium omnium effeminatissimus, dignum vitâ propudiossimâ exitum habuit. Cum feminis muliebri vivebat ritu, me-

trice quavis corruptior ; parietibus ac tectis ne-
 quitiam occultabat ; quasi quicquam tam tectum
 esse possit, quod non dies proferat in lucem. Hunc
 dicitur *arbaces* Medorum præfectus, purpuram in pu-
 ellarum choro nentem conspicatus, populo persua-
 det, ut fæminæ, sibi non ferendum imperium pu-
 tent. Arma contra regem capit, minimè paratum
 ad resistendum, jamque luxuriâ victum suâ. *Be-*
luso quoque *Babyloniæ* Præfecto, aliisque Ducibus
 rebellantibus, bienniô Nini obsessus, tandem inun-
 datione *Tigris* fluminis, muro labem passo, sibi des-
 perans, gazas & opes, mulierum greges & eunu-
 chorum, luxuriæ regię instrumenta, ac seipsum
 conijcit in rogam, idoneo sanè libidinis supplicio
 quaesito. Urbs *Ninive* ab hostibus, ruinis & incen-
 diis foedè deformata, tantumque non solo æquata
 [quod postmodum per *Nabuchodonosorem* fa-
 ctum] triste exemplum extitit, quam pervicaci
 provocatione inveterata libidinum turpitude cum
 DEI Justitia depugnet ; nec desistat antè, quam mi-
 sericordiam consumpserit omnem. Pudet verò,
 annis viginti, monstrum illud hominis, *Sardana-
 palum* *Assyriorum* Imperium tenuisse. Quod de-
 inde Duces divisere ; *Arbaci* Medo magna pars ob-
 tigit ; *Beluso* *Babylonia* cessit ; *Phul* [alio nomine *Beló-
 chus*] sibi *Ninum* seu *Niniven* seposuit. In quo &
 successoribus aliquot regnum *Assyrium*, licet gra-
 viter imminutum, stetit adhuc per annos centum ;
 donec ad *Babylonios*, eversâ planè *Ninô*, trans-
 latum est. Æterno posteris documento, fortissi-
 ma quæque à funesta carnis libidine
 exarmari.

NAR-